

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Helena regina. Cap[itulum]. lxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse augusti occurrentibus Fo.cccv.

et consobrinā sepulta est; cuiusq; dies passio
nis ignozatur; passio eius recte matri subiicit.

De sanctis Liberato abbatē et so-
cīs martyribus. Cap. lxxi.

Iberatus

abbas bonifaci⁹
diaconus; seruus;
et rustic⁹ sub
diaconi; rogar⁹;

seprimus; et seuer⁹ monach⁹;
et maximus puer apud aphri-
cam persecutione vandalica
sub hunerco rege passi sunt; q
ex territorio ciuitatis capro-
sen monasterio abstracti; et carthaginēz ducti;
primo sunt custode macipati et ferro vinciti; de
inde nauim impositi fuerunt; manib⁹ ac pedi-
bus ligatis; ipsaq; nauicula fictis lignis imple-
ta; igne immisso ut cremarentur. Sed diuin⁹
nutu ignis extinctus sepiusq; renouatus sem-
per deficiebat. Demū remorū rectibus macra-
ti cerebris excussis extinti sunt. Corpora h̄o
in mare factata; sed diuinā dispensatione littore
rī eucta in monasterio contiguo loco basili-
ce quod dicitur celerine: a christianis sepulta
sunt; ut vitor scribit aphricanus. Qui passi
sunt. xvi. kalen. septembris.

De sancto Hammete martyre. Cap. lxxii.

Hammes puer. viij.
annorum apud cesarē cappado-
cie tpe aurelian⁹ imperatoris
er presidis antiochi passus est.
Qui defunctis parentibus per-
secutionē fugiens in siluā secessit; ubi orationi
iugiter vacabat; et de lacre sua et ouium se pasce-
bat. Sed admont⁹ de celo in campū descedit;
ibiq; codicem euangeliorū et baculū repperit;
quibus assumptis in monte ascendit. Et dū le-
ctioni insisteret; ferarū multitudine ad eū conve-
nit; quibus mansuetacis de lacre ipsarū sc̄tū
emigebat; de quibus ad refactionē sui vrebaf.
Residuū h̄o cum ad portā ciuitatis cesaree ad
vendendū deferret; ut preciū pauperibus ero-
garet. Alexander preses hoc audiens; misit ad
eū duo milites capiendū. Quos ille in domū
suam adducens benignè refecit. Dumq; illi ani-
maliā ferocia ad eum venientia conspiciens
territ⁹ fuerūt. Sanctus h̄o mammes eos secu-
tus est; corā preside presentās; et afferant xp̄ia-
num. Quē preses derentū iussit in equileo sus-
pendi et torqueri; deinde in carcere recludi;
ubi plusq; xi. xp̄ianos repperit fame deficien-
tes; verū orante puero columba de celo aduo-
lans lac et mel attulit; quibus illos sancrus re-
fecit; et aperto carcere ostio rectibus confras-
cis oēs emisit. Quod audiens preses mamme-
rem in caminū ignis mitti fecit. Ignē h̄o bis-

extincto bisq; renouato; dum si ammis deficie-
tibus illesus exisset; bestiis subiicit; sed ab his
intratus minime leditur. Amphitheatro quoq;
ab angelis inclusi; ut nemo exire posset; leo fo-
uam egressus; multos iudeoz ac gentilium in-
teremit; qui et humana voce locutus est. Hec a
deo se iussum facere in ultione xp̄i militis mā-
metis. deniq; iubente sancto leo solū presidem
cū omnī officio suo illesum dimisit. Landē san-
ctus martyr cum lapidibus obrutus maneret
illesus; ab angelis de celo vocatus emisit spiri-
tum. xvi. kalen. septembris.

De sancta Helena regina. Cap. lxxiii.

Elena regi

na mater fuit impe-
ratoris constantini
magni. Que sicut

in hystoria britonū legiſ; quaz
iohannes veroneſ;. in sua chro-
nica ponit; filia fuit cloelis re-
gio britannie. Cum enim iam
britones christi fidem suscep-
pissent; tpe videlicet eleuthē-
ri pape. Helena a patre suo in fide edocra; non
tamen baptizata; eo q; de his que audierat du-
bitaret; ut tamē ea vera esse et parte aliqua co-
probaret; audiens miracula que rome fiebant
per merita apostolorū petri et pauli dū a patre
peregrinādi romā licentia obtinere nō posset;
desiderio peregrinationis accensa cū vnica an-
cilla fidelissima claz inde discessit; et intato ha-
bitu roman⁹ venit. Quā cōstantius imperator
videns eius nimis pulchritudine allectus ama-
uit; et ut peregrina rapta ad se introduxit; eaq;
carnaliter cognovit; ac pluribus diebus secum
habuit. Sed volentem omnino abire peregrin-
ante dimisit; que ne patrem ei nec patriā in-
dicare voluit. Et cū multis sibi thesauris of-
ferret nihil acceptavit; sed solū anūlū eius sus-
cepit. Inde legiſ; discedens habitu induta vi-
lissimo in villam secessit; ubi cū ancilla sua mo-
rabatur; et de labore manuum suarum victum
consequebat. Eratq; in domo quadā que olim
fuerat stabulum equorū; unde et stabularia di-
cra est. Cū statim ergo puerū ex patris nomine
constantinū vocauit. Qui cum sapientia erate
virtutib⁹ creuifſer; viciniis mercato; ib⁹ mu-
neribus allectus abductus est. Et dum bizan-
tium que postmodū fuit cōstantinopolis dicta
navigassent; simulatas litteras ex parte ipera-
toris regi bizantinū offerunt; filiā eius filio impe-
ratoris quē sc̄tū adduxerat perūt; ex hoc impe-
ratorē pacem secum habitūrū perpetuo pro-
mitentes; cum dudum ad inuicem discordiam
habuissent. Quod rex bizantinū facere omnino
curauit; filiamq; suam in coniugem suuistras-
didit; thesauroſq; maximos et seruos et ancil-
las eidē dedit. Mater h̄o filiam suaz diplōide

A iii

Liber Septimus

Gemmis infiniti valoris plena induit: ut si quādo casus aduersus occurreret: exinde sibi in necessitatibus suis prouidere posset. Redemtes autē mercatores in insula maris appulerunt: in qua constantinū cum uxore dormitatis dimiserunt: familiā eorū interfecerunt: et omnē thesaurum abstulerunt. Illi autē excitati hoc viidentes amarissime flebant. Puella iuuenē interrogat si vere filius imperatoris esset: eo q̄ de hoc aliquatuū dubitaret. Ille ḥo se matrem habere romanā pauperē respondit. Patremq̄ suum quis esset omnino ignorare se dicit. Quē illa confortans diploide cū gēmis produxit: illi ḥo die sequenti a romanis navigatiū assumpti: simulantes se naufragio in insula deieceros romanū repertū: et ad domū matris constantini redunt. Iuuenis autē se et conjugē marii presentauit: oīa que sibi cōtingerat narravit: et diploidem cū gēmis tradidit. Tunc de comuni consilio vrbē adeunt: palatiū emūt: et nobile vitā ducent. Constantinus ḥo armis exercitabarū et in oībus famosus et cūctis amabilis habebatur. Cum autē die quadā in quodāz torneamento plures prostrasset: et oībus ignotus esset: cum ipso imperatore congrederit: et cum ipsum ad terram deiecisset: imperator eius strenuitatem considerans: ipm q̄ plurimū honorasset: ille de progenie sua interrogauit. Ille ḥo patrē suum ignorare se dixit: matrē ḥo helenā ad impatorē adduxit: que ab eodē vit cognita: et secreti interrogaata helenā se esse dicit: patrē suū ac partī p̄didit: oīcē suos euentus pendit: constantinū quoq̄ impatoris filiū esse assertuit: et in signum horū anūlū eius cesari presentauit. Qd audiens constantius letus ultra modū efficit: et q̄ uxor nuper defuncta erat: helenā in conjugē d̄cspōsauit: atq̄ cū rege bizantii matrimoniuū cōfirmans: eo q̄ mortuo orientis imperiū acquisiuit. Filii quoq̄ suū constantinū in cesarē ordīnauit. Quo defuncto eisdē constantinus in imperium successit. Helena autē h̄z: nr̄ existens a iudeis circūciuta xp̄m in quē adhuc plene nō credebat: cui neq; baptismū accepisset reliquit: et iudicium accepit. Postq̄ autē constantinū a sancto silvestro baptizat̄ est: et a lepra mūdatus: et post disputationē habitā de fide inter iudeos et filiustrum: et ipa quoq̄ helena couersa est ad xp̄m: ut habitū est supra in gestis silvestri pape p̄dile. kalen. ianuarii. Post hec autē helena amore passionis dñi aiata hierosolymā p̄exit et crucē dñlē requisivit. Sanctū quoq̄ quiriatū qui prius iudas est vocatus hierosolymo: uē xp̄m ordinavit: partē quoq̄ dñlē crucis constantinopolim ad filiū suū imperatōrē attulit: partem ḥo in hierusalē dimisit: ut hec oīa acta sunt supra in hystoria de inuentō sancte crucis. v. non. maij. Ipsa ḥo beata helena operibus pietatis et religionis instudēs: octogesimū etatis annū agens in sanctitate vite in pace quietuit

apud vrbē romā. xv. kalē. septēbris. Sepultus est in ecclīa sanctoz marcellini et petri. Ego corpus filius eius cōstantinus imperator inde cōstantinopolim transulisse dicitur: postq; ad sp̄am vrbā habitatus accessit. In teoris no p̄cessu de ipsa vrbē rege a venetis translatis esse fertur venetas sp̄m corpus: et sepultus iacet in monasterio suo nomini edificato.

De sancto Agapito martyre. Cap. lxxviii.

Bapitus

martyr passus est apud ciuitatem prenestinā sub aurelianō et imperatore preside ḥo antiochō quia sancto porphyrio martyre enuit et in fide doctus: cum esset annoī. xv. et amore xp̄i martyrio ferneret sponte se imperator in vrbē obtulit: et se xp̄ianum viua voce asseruit. Iustū ergo imperatoris tenuit et neruiscrudis durissime celsus: deinde ut compelleretur sacrificare traditus est. Qui dirissimo carcere ipsum inclusit: et per quattuor dies cibum omne negauit. Artulus ḥo sic anastasius cornicularius eum custodiebat: et ab eo verba vite audiens: pene in christum credebat: inde de carcere presidi exhibitus: prunas ardes super caput iussit imponi: et cum gratias martyri deo ageret: flagellis ceditur: et nudus capite deo sum verso suspenditur: atro subter eū fumo facio: omnibusq; abeuntibus sic stare mādatatur: donec in ipso cruciatu deciceret. Hādatūq; est per presidē ut nullus oīno ad eū accederet. Post dies autem quattuor anastasius cornicularius illuc accedens: vidit eū solutū sup fumū ambulante et psallente. Et conuersus ad xp̄m hoc presidi nūctauit: quē p̄ses carceri mācipauit: agapitū ḥo iterum derentū a quattuor fibiūnicē succedentibus flagellis cedi durissime iussit: deinde bullente aquā sup ventre ei⁹ ministri diabolus effuderet et maxillæ eius p̄fegerūt. Interea preses subito de tribunali suo cadens a ministris collectus: et in lecto reclinatus est: et sentiens dei virtutem in martyre post modicum tristem animam emisit. Quod cum imperatori nūciatum esset: suffici agapitum ad ciuitatem prenestinam duci: et ibidem in amphitheatro leonis subiici. Sed mansuete fere ad lambendum pedibus martyris se inclinauerūt. Quod vidēres sceleris ministri iussu imperatoribus tulerunt sanctum martyrem: et venerunt contra ciuitatem prenestinam milites rō ab vrbē vigesimotero: vbi sunt due columner: et eum vbi gladio percussierunt. xv. kalen. se p̄tembris. Culus corpus a christianis sepultum est miliario primo ab vrbē in sarcophago nouo ibi diuinatus invento.